

Д-Р КИШОР
МЕТА

СКРИТИТЕ ПРИЧИНИ ЗА
ХРОНИЧНИТЕ
БОЛЕСТИ

МИАЗМИТЕ В
ХОМЕОПАТИЯТА

Превод от английски
Д-р Ева Христова

*На моите родители,
покойните Шри Нарандас Ранчиходас Мета
и Шримати Вималабен Нарандас Мета*

*На тези, които са винаги с мен:
Шри Висантбаи и Шримати Сушила Мета, моят по-голям брат и
бабаджи, и членове на семейството, които имаха смелостта във
всяко отношение да ме защитят от някои от най-жестоките
реалности в живота.*

На всеки от любимите ми членове на семейството и роднини.

*На моите синове Бхавеш и Нандийп, снахите ми Хетал и Мегна и
техните малки извори на радост Ванш, Парт и Триша.*

*На моите приятели и доброжелатели, без които не бих могъл да
дорасна да облекчавам другите.*

Съдържание

Използвани съкращения	7
За автора на книгата	9
Предговор към българското издание	11
Благодарности.....	13
Въведение.....	17
1. Историческа еволюция на миазмите	21
2. Философска еволюция на миазмите	33
3. Психологична, патологична, клинична и симптоматична еволюция на миазмите	45
4. Значението на миазмите в хомеопатичната практика.....	75
5. Клинична еволюция на миазма.....	161
6. Клинична изява на миазмите.....	191
7. Идентификация на миазма.....	213
8. Управление на миазма.....	217
Заклучение и резюме.....	243

Използвани съкращения

АН	Артериално налягане
БКБ	Бъбречнокаменна болест
ГИТ	Гастро-интестинален тракт
ДКК	Диференциална кръвна картина
ДС	Дихателна система
ДЧ	Дихателна честота
ЗД	Захарен диабет
ИБС	Ишемична болест на сърцето
МДР	Маниакално-депресивно разстройство
МИ	Миокарден инфаркт
ПМС	Пременструален синдром
РЕС	Ретикуло-ендотелна система
ССС	Сърдечносъдова система
СУЕ	Скорост на утаяване на еритроцитите
СЧ	Сърдечна честота
ЦНС	Централна нервна система
ШЛВ	Шийни лимфни възли
SL	Saccharum lacticum
>	Подобрява
<	Влошава

За автора на книгата

Д-р Кишор Мета е един от старши преподавателите по хомеопатия и аз ценя високо неговата книга за миазмите.

Макар много автори да са обръщали внимание на тази тема, аз намирам книгата „Скритите причини за хроничните болести. Миазмите в хомеопатията“ по-завършена и разбираема. Тя обръща внимание на всички аспекти на миазмите по един лесен за разбиране начин.

Високо ценя представянето на много случаи, при които се набляга на комплексния подход, нужен при боравенето с миазматичните ефекти.

Методологията за разрешаване на случаи на д-р К. Мета, следваща идеите на най-великия хомеопат д-р Ханеман, изложени в афоризмите, е наистина убедителна и ще ни накара да преразгледаме методите на лечение, възприети от съвременните хомеопати.

Д-р С. П. С. Бахши

Президент на Централния съвет по хомеопатия
Министерство на здравето и семейното благоденствие на Индия,
Президент на Хомеопатичната медицинска асоциация на Индия

Познавам д-р Кишор Мета като един от най-старшите преподаватели по хомеопатия. Свидетел съм на безкористната му отдаденост в учебния процес на студентите по хомеопатия.

Неговата книга „Скритите причини за хроничните болести. Миазмите в хомеопатията“, изглежда, е най-разбираемият труд на тази тема и ще бъде много полезна при изучаването на миазмите и тяхната еволюция; еволюцията на концепцията за човека; еволюцията на човешкия ум и важността на афоризмите на „Органона“ при изучаването на хомеопатията.

Систематичният му подход към изучаването на миазмите и тяхната неоспорима значимост в клиничната хомеопатия ще позволи на хомеопатите по цял свят да лекуват по-съвършено.

Хомеопатията ще очаква с нетърпение подобни обогатяващи материали и по други теми от него в бъдеще.

Д-р Рамджи Сингх

Новоизбраният президент на Централния съвет по хомеопатия
Министерство на здравето и семейното благоденствие на Индия

Д-р Кишор Мета е ръководител на отдела за следдипломна квалификация в нашия Медицински колеж по хомеопатия „Сонаджирао Кширсагар“ в Бийд. Беше ми възложено да оценя неговата книга „Скритите причини за хроничните болести. Миазмите в хомеопатията“.

Той е удостоен с наградата на името на д-р Б. К. Бос за най-добър преподавател и за цялостен принос в хомеопатията.

Книгата е полезна за студентите и за клиничната практика, тъй като дава дълбоко разбиране за миазматичните блоकाжи по време на лечението. Речено е: добрият учител е като свещ, която изгаря, за да покаже светлината на другите. В случая с д-р Мета това е истина.

Д-р Арун Басме

Директор на Медицинския колеж по хомеопатия
„Сонаджирао Кширсагар“, Бийд

Декан на Факултета по хомеопатия,
Университет по здравни науки на Махаращра, Нашик

Предговор

към българското издание

Огромно удоволствие за мен е да напиша предговор, адресиран към българските читатели на моята книга за миазмите. Вярвам, че тази книга ще бъде от голяма полза за всички хомеопати в България.

В книгата е изложена една предпазлива гледна точка за миазмите, интегрираща философията за живота, психиката и материята. Историческата, философската, психологическата, клиничната, патологичната и симптоматичната еволюция на здравето и болестта са илюстрирани и подкрепени с голям брой клинични случаи.

Аз бях уверен в ентузиазма, страстта и отдадеността на българските хомеопати, особено на работещите в Медицински център „Хирон“ в София, да изучат рационално хомеопатията за една устойчива и успешна хомеопатична практика.

Идеята за превод на книгата дойде от д-р Вилма Михайлова, управител на Медицински център „Хирон“, която видя необходимостта от стандартизирана хомеопатична практика в България. У нея се зароди мисълта, че това е възможно да се осъществи посредством постъпателното развиване на практикуващите хомеопати в България и издаването на хомеопатични книги, чийто подход е базиран върху основните принципи на хомеопатията, постулирани от д-р Самуел Ханеман.

Убеден съм, че тази книга ще вдъхне увереност на изучаващите и практикуващите хомеопати в прилагането на техните знания за миазмите в практиката. Освен разбирането за миазмите, тази книга разрешава и проблема за идентифицирането им при пациентите, дозирането и управлението на случаите след първото предписание, основани на вярно наблюдение на симптомите, патологията и миазматичните промени, появяващи се при проследяванията.

Пожелавам голям успех на всички хомеопати в България.

Д-р Кишор Н. Мета
Доктор по хомеопатия, Индия
13 юли 2015 г.

Благодарности

Д-р С. П. С. Бакши

Президент на Централния съвет по хомеопатия,
президент на Хомеопатичната медицинска асоциация на Индия

Д-р Рамджи Сингх

Новоизбран президент на Централния съвет по хомеопатия

Д-р Арун Басме

Новоизбран вицепрезидент на Централния съвет по хомеопатия;
декан на Факултета по хомеопатия,

Университет по здравни науки на Махараштра, Нашик;

директор на Медицинския колеж по хомеопатия

„Сонаджирао Кширсагар“, Бийд

Д-р Ешвар Дас

Управител на Националния институт по хомеопатия, Калкута

Д-р Чатрабхудж Нааяк

Управител на Централния съвет за проучвания по хомеопатия

Д-р Мехеренда Сингх

Председател на Комитета по образованието

към Централния съвет по хомеопатия

Д-р Лалит Варма

Секретар на Централния съвет по хомеопатия

Д-р Д. П. Растроги

Бивш управител на Централния съвет по хомеопатия

Д-р В. Р. Кавишвар

Директор на Панчшилския

медицински колеж по хомеопатия, Камгон,

член на Централния съвет по хомеопатия

Д-р Арвинд Коте

Директор на Медицинския колеж

по хомеопатия „Сонаджирао Кширсагар“, Гоа,

член на Централния съвет по хомеопатия

Моите учители:

покойният д-р М. Л. Дауали

покойният д-р Анил Бхатиа

д-р К. Н. Касад

д-р Б. Е. Пател

д-р Ниранджан Рангунвала

Специални благодарности на

Шри Джадждата Кширсагар

Бивш министър на енергетиката в правителството на Махараштра,

почетен секретар на Фармацевтичния колеж

„Адарш Шикшан Санста“, Бийд, Махараштра

Покойният Шри Сонаджирао Кширсагар

Основател на „Адарш Шикшан Санста“, Бийд, Махаращра
Покойният Шримати Кешарбай – какуджи – Кширсагар
Бивш член на Парламента на Индия

Шри Субаш Широкар

Бивш министър на образованието, индустрията
и на обществените дела, Правителството на Гоа,
председател на Медицинския колеж по хомеопатия
„Шри Камаксидеви“ към Правителствения съвет

Моите приятели:

д-р Джавахар Шах

За техническата помощ при принтирането и публикуването на книгата

д-р Марканд Бхат

Член на Централния съвет по хомеопатия

Д-р Панкаж Даве

Директор на Медицинския колеж
по хомеопатия В. Х. „Даве“, Ананд, Гуджарат,
член на Централния съвет по хомеопатия

Д-р Бхашкар Бхат

Почетен секретар на
Хомеопатичната медицинска асоциация на Индия

Директорите, преподавателите и студентите от всички хомеопатични колежи в Индия, които ми дадоха възможност да споделя моя опит и ме вдъхновиха да напиша тази книга

Всеки един от

Института за хомеопатични изследвания и образование, Мумбай

Екипа *Hompath* от „Майнд Текнолџджис“

Института за клинични изследвания, Мумбай

Д-р Вилма Михайлова

Директор на Медицински център „Хирон“, България

Екатерина Чамурлийска

Директор на Център „Хомеопатичен форум“, България

Мариана Стоименова (България)

Ернст Пфланц („Ихриг“ – Германия)

Д-р Фархана Ахмед (Австралия)

Д-р Екта Макани (Ню Йорк, САЩ)

Ума Доши

За нейното навременно зареждащо хранене

Хему Доши

За неговия неизменен академичен стремеж при оформянето на книгата

Той [лекарят] е също и **пазител на здравето**, ако познава факторите, разстройващи здравето и причиняващи болест, и знае как да предпази от тях здравите хора.

Афоризъм 4

„Органон на лечебното изкуство“, Самуел Ханеман^А

Ханеман ни е завещал една уникална и добре доказана научна теория за лечение на страдащите от различни болести. Тези болести могат да бъдат прости по природа, като някои екзогенни инфекции, или да са персистиращи сериозни болести на човешкия ум или тяло. Те могат да бъдат унаследени от предците или да са причинени в резултат от занемаряване, неподходящо и неадекватно лечение или потискане на някакво заболяване. Ханеман има отговор за всичко това. Той ни е дал информация, отнасяща се за различните стадии на болестта: остра, хронична и техните разновидности. Той също ни е оставил и различни инструменти: лекарства, техните потенци и дозирането при пациентите. За преодоляване на упорити умствени страдания и физически нарушения той е открил факторите, на които се дължи вроденото съпротивление у човешките същества: **миазмите**, техните типове, еволюция, статуса и техните прояви и т.н. Също така е представил подробно ръководство с всички стъпки за управление на раз-

^А Всички цитати са по българското издание на книгата, осъществено от „Изток-Запад“ през 2010 г. – Б.изд.

личните симптоми на болестите и различните трудности, които те предизвикват и проявяват в болния човек: **афоризмите**.

Посредством науката за холистично лечение, наречена хомеопатия, аз имах възможността да облекча страданията на мнозина с отличен ефект и продължавам да го правя. Много съм задължен на Ханеман. Също така оценявам и добивам познания от по-късните изтъкнати привърженици на хомеопатията, които с времето са усъвършенствали тази наука и са увеличили лечебната ѝ сила.

В тази книга се опитам да разбуля най-заплетените и интригуващи въпроси, които възникват от изявата на миазма в пациента. За да постигнем това, е необходимо да изучим две важни взаимосвързани неща. Първо, всеки от аспектите на МИАЗМИТЕ и техните ефекти върху човека и второ, самия ЧОВЕК, неговия ум и тяло като едно цяло и различните болестотворни ефекти на миазмите върху него, още от неговото раждане, докато расте и се развива през целия си живот.

Включил съм и няколко важни разрешени клинични случая, в които миазмите бяха успешно управлявани, задържани и постепенно и систематично отстранени чрез изучаването на афоризмите на „Органона“ – и на „Материя медика“.

Въведение

Всеки по-тясно скроен от д-р Самуел Ханеман човек, след успешното откриване на Закона за подобие, би се отпуснал в щастливо доволство, наслаждавайки се на своята слава. Не и Ханеман обаче. Докато лекувал много страдащи, той забелязал, че хомеопатичното лечение е много ефективно при хора с остри проблеми, но същият подход не е достатъчно добър при тези с хронични страдания. При тях излекуването с хомеопатични средства било краткотрайно и често страданията след време се връщали. Той забелязал, че въпреки много внимателното прилагане на Закона за подобие и предписването на лекарство само след обмислянето на всички други аспекти – като избор на потенция, повтаряне и т.н. – трайният успех му се изплъзва.

Тези опити го подтикнали да се труди упорито и да открие защо иначе качественият и ефективен Закон за подобие се проваля в постигането на трайни резултати при случаи на дълготрайни страдания и болести. Търсейки причината за това, той изследва текущите проблеми още в зачатък, задълбава и търси отвъд очевидното, внимателно проучва историята на пациента, фамилната анамнеза и болестите, от които са страдали родителите и предшествениците им.

След непрекъснато изучаване в продължение на дванайсет дълги години той стига до извода, че тези страдания не са нищо друго, освен уродливите сенки на миазми, отговорни за пречките пред трайното излекуване. Когато идентифицира и анализира миазмите и капризните им прищевки, той успява да потвърди, че определени болести, когато бъдат потиснати от неподходящо лечение, водят до много други, по-дълбоки измерения на болестта. Според своя произход тези болести са класифицирани в два типа. Техните причинители са или невенерически болести, като кожни обриви, или венерически болести, като сифилиса и гонореята. Когато тези болести са оставени недоизлекувани в миналото или са потиснати, предизвикват дълбоко вкоренени миазматични явления в човешкото тяло.

Ханеман задълбава още повече в регистрите на своите пациенти, в заболяванията им в ранна детска възраст, настоящите им заболявания, различните им симптоми и фамилната история. Той свързва тези синдроми с дадени атавистични семейни черти и истории. Ханеман казва, че има определени модели от симптоми, поведение и болести, които обикновено се предават от родителите на децата им. След това установява, че ако определена болест е била налице у даден пациент, когато той създава потомство, тази болест може да бъде унаследена от непосредствените му наследници или понякога може да прескочи едно или две поколения и да се прояви при някое от бъдещите.

Миазмът, възникващ от потискане на невенерическа болест или кожен обрив, Ханеман нарича псора. Потискането на венерическата болест гонорея е идентифицирано като сикоза, а последиците от потискането на сифилиса са наречени сифилитичен миазм.

Той заключава, че първо е необходимо да се пребори с тези дълбоко вкоренени миазматични препятствия, за да може да се справи с актуалния проблем. Източникът на болестта, развитието на болестта, природата на болестта също трябва да вземат предвид при снемането на случая и след това човекът да се лекува като едно цяло. Неговата болест не би могла да се лекува отделно или изолирано, без да се вземат предвид гореописаните фактори.

Законът за подобие дефинира кое да бъде лекарството, докато миазмът определя какво да бъде лекувано в болния човек

Доказателството за способностите на лекаря хомеопат е това доколко успешно се справя с миазматичната активност във всеки индивидуален случай, което довежда до пълно и трайно излекуване. Това е подкрепено от наблюденията на Херинг за посоката на излекуване.

Причината за написването на тази книга е да се опрости клиничното разбиране за различните миазми, техните ефекти върху ума и тялото на пациента, така че той да може да бъде лекуван ефективно с хомеопатични лекарства. В нея съм възхвалил концепцията за миазмите, създадена във времето от д-р

Ханеман, д-р Дж. Т. Кент, д-р Дж. Х. Ален, д-р Робъртс, д-р Богер, д-р М. Л. Дауали от Индия и други изтъкнати хомеопати.

Обединявайки своя собствен опит, трупан през годините на клинична практика с редицата коментари на тези доайени на хомеопатията, аз съм се опитал да разясня разбирането за миазмите и тяхната значимост при лечението на болния човек. Книгата започва с изчерпателен размисъл върху миазмите от различни перспективи – философска, физиологична, клинична, патологична и симптоматична. Цитирани са някои случаи, улесняващи разбирането за различните миазматични въздействия върху човешкото здраве и как да ги управляваме, за да постигнем трайни успехи при болните, съгласно уроците на „Органона“.

Миазмите: вкоренените препятствия пред човешкото здраве

Всеки природен феномен във Вселената отразява наличието на непрекъснато взаимодействие между две форми на динамична енергия. Тези две форми на енергия действат чрез действие и противодействие. Едната енергийна сила може да бъде определена като конструктивна и позитивна и се нарича **жизнена сила**. Другата може да бъде видяна като негативна, деструктивна сила и е наречена **враждебна сила**. Жизнената сила и враждебната сила играят определяща роля в съществуването и вечността на живота в нашата Вселена изобщо. Тъй като човекът също е една от проявите на ЖИВОТА, това е валидно и за всяко човешко същество. Жизнената сила е отговорна за растежа и здравето на хората, докато враждебната сила е пагубна за човешкия живот.

В хомеопатичната медицина враждебната сила може да бъде наречена миазъм. Наличието на жизнената сила е видимо посредством чувството за благополучие и хармония във функционирането на човешкото тяло – здраве, докато враждебната сила – миазмът в хомеопатията – е усещане за неблагоприятие и дисхармония във функционирането на тялото, т.е. болест. Взаимодействието на интензивност и вялост на тези сили има решаваща роля за поддържането на универсалния баланс и запазването на физическата функция. Както жизнената, така и

враждебната сила са чувствителни и възприемчиви към околната среда. Преобладаващите благоприятни обстоятелства дават мощ на жизнената сила, докато неблагоприятни обстоятелства я отслабват и враждебната сила надделява. Здравето и болестта се дължат на промяната и комбинацията на преобладаващата активност на жизнената сила или на миазмите в човешкото тяло. Времето и обстоятелствата решават коя ще доминира над другата и какво ще е въздействието върху човешкото тяло.

Нормално жизнената сила осигурява хармонично състояние без дистрес, но когато деструктивното действие на един или повече миазми се намеси, възниква потенциал за развиване на болестно състояние. Тази неблагоприятна промяна в тяхното равновесие може да бъде коригирана чрез лекарство в необработена или динамична форма. Когато се третира с лекарствена сила, равновесието се измества в точно обратната посока на преобладаващата в момента. Когато жизнената сила се провали, трябва да проверим враждебната сила. Само лекарствена сила, т.нар. патогенетична сила на хомеопатичното лекарство, приложена в съответствие със Закона за подобие, може успешно да контролира подема на миазмите и развитието на болестта.

Миазмите могат да имат многобройни нива на видима изява, но също така още от раждането миазмът винаги ще бъде смътно представен в латентно състояние, в различна степен при всеки индивид. Затова, за да осигурим на човека идеално здравословно състояние, без болести, става задължително да разберем в дълбочина миазмите, унищожителните им ефекти върху човека и начините да ги държим под контрол и възможно най-рано да ги елиминираме. Разбирайки огромното значение на миазмите в хомеопатичното лечение, съм се опитал да разясня всяка от техните фази, аспекти, техните причини и ефекти и най-важното – лечението, необходимо за да се преборим успешно с тях и да постигнем трайно излекуване.